

til en saa betydelig Forandring i Organisationsforholdene som den, der er tilsigtet i de af Regeringen fremsatte Lovforslag. Paa de faa Dage, som have været levnedes os, har det imidlertid ikke i det nedsatte Udvalg været muligt at gennemføre en saadan grundig Drøftelse og Undersøgelse. Flertallet ønskede Sagen fremmet med større Hurtighed, end en saadan Undersøgelse muliggjorde, og som Følge deraf har det Mindretal, hvortil jeg hører, maattet indstille, at man stemmer imod det foreliggende Lovforslag. Om de af Flertallet stillede Ændringsforslag skal jeg kun sige, at de neppe ville gøre Forslaget synderlig værre eller bedre, og vi ville derfor afholde os fra at stemme over Ændringsforslagene. Jeg forbeholder mig til tredje Behandling at komme ind paa en nærmere Omtale af hele Spørgsmaalet, hvilket ikke hører hjemme ved anden Behandling.

Moltesen: Det er med stor Betænkelighed, jeg ser paa dette Lovforslag, thi det er i Virkeligheden noget af et Brud med det Forhold, hvori vi hidtil have stillet os til Grønland. Fra forskellige Folk, der ere inde i disse Forhold, og som jeg værdsætter højt paa Grund af deres Arbejde for Grønland, er der sket Henvendelse til mig om at gøre opmærksom paa det Brud, der her sker, idet nemlig det kulturelle Arbejde, som for os har været det første i Forholdet til Grønland, nu efter deres Mening bliver sat til Side for det handelsmæssige. Der bliver sagt af disse Folk, at Embedsmandsstyret, som hidtil har staaet Kirke- og Skolearbejdet saa meget imod, nu faar væsentlig Haand i Hanke med det ærefulde Arbejde, som er gjort deroppe fra dansk Side. Jeg tør ikke dømme om det, men det er min Pligt her at fremdrage denne Opfattelse. Jeg ser godt, at der er meget i den, og jeg kan kun stemme for det foreliggende Lovforslag i det Haab, at den Direktør, der maatte blive valgt, vil have Forstaaelse af begge Sider af vort Forhold til Grønland, vil have ikke mindst Sans for det store Missionsarbejde, som dog foreløbig er det vigtigste af, hvad vi have at gøre deroppe. I denne Sammenhæng vil jeg fremhæve noget, som jeg synes er en Nødvendighed, nemlig at vi gøre det til en Pligt for de danske Embedsmænd i Grønland at kunne de indfødtes Sprog. Det er en Pligt for Præsterne, og man maa ogsaa kunne forlange det af de andre Embedsmænd. Vi have set Eksempler paa, at Danske, der

have været ansatte i Grønland en Snes Aar, komme hjem uden at kunne et Ord Grønlandsk. Vi forlange, at de indfødte, der ansættes som Embedsmænd deroppe, skulle kunne Dansk, og det er da rimeligt, at ogsaa de Embedsmænd, der ansættes herved fra, skulle kunne Grønlandsk. Hvis jeg ikke ved Samtaler med den højtærede Indenrigsminister havde faaet Anvisning paa, at Sagen bedre vil kunne komme frem ved Lovforslaget om Lønninger til de grønlandske Embedsmænd, vilde jeg her have følt det som en Pligt at stille et Ændringsforslag om dette, idet jeg gaar ud fra, at der her vil være megen Stemning for at kræve den omtalte Sprogdygtighed. Det er vor Pligt ifølge de Krav, vi stille til andre overfor Danskheden, at vi kræve, at vore Embedsmænd i Grønland skulle kunne Grønlandsk.

P. Munch: Som det fremgaar af Betænkningen, er det vor Opfattelse, at dette Lovforslag her i Tinget har været underkastet en saa overfladisk Behandling, at der ikke kan være Rimelighed i at give en Tilslutning til det, som det nu foreligger. Dette er imidlertid et Spørgsmaal, der naturligt hører hjemme under tredje Behandling. Jeg skal derfor ikke komme ind paa en nærmere Begrundelse deraf, men kun sige dette, at ud fra de samme Hensyn ønske vi ikke at tage Stilling til de Ændringsforslag, der nu ere stillede. Disse Ændringsforslag ere af ganske underordnet Betydning, og da vi anse hele den Behandling af Lovforslaget for at være uforvarlig, skulle vi afholde os fra en Afstemning derover.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg kan tiltræde de stillede Ændringsforslag. Foranlediget af en Udtalelse af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Moltesen) maa jeg gøre opmærksom paa, at der, som jeg ogsaa har haft Lejlighed til at sige tidligere, fra Kultusministeriet til mig er oversendt eller afleveret en Fremstilling af de nuværende Forhold, og af hvordan man kunde tænke sig Forholdene ordnede i Fremtiden, saa at Kirke- og Skolevæsenet kommer under det samlede grønlandske Fællesstyre, og det er i væsentlig Grad det fra Kultusministeriet afleverede Forslag, der her er fulgt. Det turde for det ærede Medlem være nogen Beroligelse med Hensyn til den Ængstelse, han synes at nære for, at Kirke- og Skolevæsenet ikke skal blive varetaget paa fyldestgørende Maade under